

Litir Naomh Pól chuig na RÓMHÁNAIGH

Beannú

1 Mise Pól, searbhónta Íosa Críost, a bhfuil glaoite air chun bheith ina aspal agus atá dealaithe amach chun dea-scéal Dé. ²An dea-scéal seo, a gheall Dia roimh ré trína chuid fáithe sna scríbhinní naofa, ³is faoina Mhac féin é, ár dTiarna Íosa Críost. Rugadh eisean sa mhéid gur duine é de shliocht Dháiví: ⁴ach sa mhéid gur spiorad na naofachta é tá sé oirnithe i gcumhacht mar Mhac do Dhia ó aiséirí dó ó mhairbh. ⁵Is trídsean a fuair mise grásta an aspail chun géillsine an chreidimh a leathadh ar son a ainm i measc na náisiún uile. ⁶Orthusan chomh maith tá sibhse a bhfuil glaoite oraibh chun bheith ina sheilbh ag Íosa Críost. ⁷Chugaibhse go léir sa Róimh, más ea, a bhfuil grá ag Dia daoibh agus a bhfuil glaoite oraibh chun bheith in bhur bpobal naofa aige, guím grásta agus síocháin ó Dhia ár nAthair agus ón Tiarna Íosa Críost.

Pól agus na Rómhánaigh

⁸Ar dtús gabhaim buíochas le mo Dhia trí Íosa Críost mar gheall oraibh uile de bhrí go bhfuil iomrá ar bhur gcreideamh ar fud an domhain go léir. ⁹Mar, an Dia a mbím ag

seirbhís dó ó m'anam i ndea-scéal a Mhic, tá sé ina fhinné agam air go mbím ag cuimhneamh oraibh gan staonadh i m'urnaithe i gcónaí, ¹⁰ agus ag achainí air go n-éireoidh liom ar dhóigh éigin teacht chugaibh ar cuairt faoi dheireadh thiar le deonú Dé. ¹¹ Mar is fada liom go bhfeicfidh mé sibh chun tíolacadh éigin spioradálta a roinnt libh d'fhonn sibh a neartú, ¹² go bhfaighinn is é sin, solas in bhur measc ón gcreideamh atá agaibhse agus agamsa araon le chéile. ¹³ Ní áil liom, a bhráithre, gan a fhios a bheith agaibh gur minic a chuir mé romham dul ar cuairt chugaibh le súil go mbainfinn fómhar in bhur meascsa chomh maith, mar a bhain mé i measc na ngintlithe eile, ach gur cuireadh bac orm go dtí seo. ¹⁴ Tá an dualgas céanna orm i leith Gréagach agus i leith barbar, i leith saoithe agus i leith daoithe. ¹⁵ Sin é faoi deara fonn a bheith orm an dea-scéal a fhógairt daoibhse freisin atá sa Róimh.

Slánú trí Chreideamh

¹⁶ Óir ní náir liom an dea-scéal, mar is é cumhacht Dé é chun slánú a thabhairt do chách a chreideann ann, don Ghiúdach ar dtús agus don Ghréagach chomh maith, ¹⁷ mar is ann atá fíréantacht Dé á foilsíú ó chreideamh go creideamh, de réir mar atá scríofa: “Ar chreideamh is ea a mhairfidh an fírén.”

Peacaí na bPágánach

¹⁸ Tá fearg Dé á foilsíú ó neamh in aghaidh éagraífeacht agus urchóid uile na ndaoine úd atá ag coinneáil na fírinne i ngéibheann lena gcuid urchóide. ¹⁹ Óir tá a bhfuil le

foghlaim faoi Dhia soiléir dóibh de bhrí gur nocht Dia féin dóibh é. ²⁰Mar ó chruthú an domhain i leith tá a thréithe do-fheicthe – a chumhacht shíoraí agus a dhiagacht – le haithint agus le feiceáil sna nithe atá déanta. Más ea, níl aon leithscéal acu, ²¹mar, cé go raibh eolas ar Dhia acu, níor thug siad dó an ghlóir ná an buíochas ba dhual dó mar Dhia. Is amhlaidh a chuaigh siad chun mearbhaill ina gcuid smaointe agus a dalladh an aigne dhúr iontu. ²²Agus iad ag maíomh gur lucht gaoise iad féin, d’imigh siad le baois; ²³mhalartaigh siad glóir an Dé neamhbhásmhair ar íomhána a raibh cló an duine bhásmhair orthu nó cló éanlaithe nó ainmhithe nó péisteanna. ²⁴Sin é an fáth ar thug Dia suas iad don mhígheanmnaíocht de réir ainmhianta a gcroí, sa tslí gur thug siad tarcaisne dá gcoirp eatarthu féin. ²⁵Mhalartaigh siad fírinne Dé ar an mbréag agus thug ómós agus seirbhís don chréatúr mar rogha ar an gcruthaitheoir, moladh go deo leis. Amen.

²⁶Sin é an fáth ar thug Dia suas do phaisín mhínáireacha iad; mhalartaigh a gcuid ban an taithí nádúrtha ar thaithí mhínádúrtha; ²⁷agus mar an gcéanna do na fir: thréig siad taithí nádúrtha ban agus las siad le dúil ina chéile, sa tslí go mbíodh fir ag cleachtadh míghnímh le fir agus ag fáil dóibh féin an chúitímh a bhí tuillte ag a gcuid seachráin. ²⁸Toisc nárbh fhiú leo Dia a choinneáil ar a n-aithne, d’fhág Dia iad gan stuaim, sa tslí go ndéanfaidís nithe nach cuí; ²⁹bíonn siad líonta den uile shórt urchóide agus mallaitheachta agus sainte agus mailíse; agus bíonn siad lán den fhormad, den dúnmharú, den achrann, den chealg agus den mhioscais; bíonn siad cúlchainteach, ³⁰béadánach agus bíonn fuath acu do Dhia; bíonn siad uaibhreach, sotalach, maíteach, drochbheartach agus easumhal do thuismitheoirí; ³¹bíonn siad gan tuiscint gan tairise, gan taise gan trua.

³² Agus cé gur maith is eol dóibh reacht Dé a deir go bhfuil an bás tuillte ag daoine a dhéanfadh a leithéidí sin, ní hé amháin go ndéanann siad féin iad ach fós molann siad le lucht a ndéanta.

Ceartbhreithiúnas Dé ar Chách

2 Ar an ábhar sin níl aon leithscéal agatsa, a dhuine, is cuma cé tú, má thugann tú breith ar dhaoine eile, mar ag tabhairt breithe ar an bhfear thall duit, is tú féin atá do do dhaoradh agat, de bhrí go ndéanann tú féin, an breitheamh, na nithe céanna. ² An breithiúnas, áfach, a thugann Dia ar dhaoine a dhéanann a leithéidí sin, tá a fhios againn go mbíonn sé de réir na fírinne. ³ Ach tusa, a dhuine, a bhíonn ag tabhairt breithe ar na daoine a dhéanann na nithe sin, an é a mheasann tú go n-éalóidh tú ó bhreithiúnas Dé agus tú féin á ndéanamh chomh maith leo? ⁴ Nó an amhlaidh is beag ort saibhreas a chineáltais agus a fhoighne agus a fhadfhulaingthe? Nach bhfuil a fhios agat gur do do bhrostú chun aithrí atá cineáltas Dé? ⁵ Ach de dheasca do chroí chrua neamhathrigh tá tú ag taisceadh feirge duit féin le haghaidh lae úd na feirge nuair a fhoilseofar ceartbhreithiúnas Dé, ⁶ a chúiteoidh le cách de réir a ghníomhartha. ⁷ An mhuintir a mbíonn lorg acu ar ghlóir agus onóir agus marthanacht trí shíorleanúint den dea-obair, tabharfaidh sé dóibh beatha shíoraí; ⁸ fearg agus fraoch áfach atá i ndán do lucht na míréire a dhiúltaíonn don fhírinne agus a ghéilleann don urchóid. ⁹ Is ea, beidh ainnise agus anacair ar gach daonnaí a dhéanann an t-olc, ar an nGiúdach ar dtús agus ar an nGréagach chomh maith. ¹⁰ Ach glóir agus onóir agus síocháin a bheidh ag cách a

dhéanann an mhaith, ag an nGiúdach ar dtús agus ag an nGréagach chomh maith, ¹¹ mar ní thaobhaíonn Dia le daoine seachas a chéile.

¹²Gach duine dá ndearna peaca gan bheith faoi réir an dlí caillfear é gan an dlí a chur san áireamh. Ach aon duine dá ndearna peaca agus é faoi réir an dlí, is de réir an dlí a thabharfar breith air. ¹³Mar ní hiad na daoine a chloiseann an dlí atá fíréanta i bhfianaise Dé; ach lucht an dlí a choimeád a fhíréanófar. ¹⁴Gintlithe nach bhfuil an dlí acu, gach uair dá gcomhlíonann siad forálacha an dlí ó nádúr is dlí dóibh féin iad ainneoin nach bhfuil an dlí acu. ¹⁵Taispeánann siad go bhfuil éirím an dlí greanta ar an gcroí. Agus mar fhianaise bhreise acu tá a gcoinsias féin agus a gcuid plé le chéile de réir mar bhíonn siad á chiontú seo nó á chosaint siúd. ¹⁶[Léireofar é sin] an lá úd a dtabharfaidh Dia breith ar ghníomhartha rúnda na ndaoine de réir mo dhea-scéil, trí Íosa Críost.

Peacaí na nGiúdach

¹⁷Má thugann tusa Giúdach ort féin; agus go bhfuil do sheasamh ar an dlí; agus tú muiníneach as Dia agus fios a thola agat; ¹⁸agus, de bhrí go mbíonn tú do do theagasc ag an dlí, go n-aithníonn tú na nithe is fiúntaí; ¹⁹má tá tú cinnte de, mar sin, gur giolla do na daill tú agus solas don mhuintir atá sa dorchadas, ²⁰gur tú oide na n-ainbhiosán agus muinteoir na naíonán mar go bhfuil corp an eolais agus na fírinne agat sa dlí – ²¹tusa, más ea, a bhíonn ag múineadh an fhir thall, nach múinfeá thú féin? Bíonn tú ag fógairt gan goid a dhéanamh, ach an mbíonn tú féin ag goid? ²²Bíonn tú á rá gan adhaltranas a dhéanamh, ach an ndéanann tú féin adhaltranas? Is fuath leat na híola, ach an gcreachann tú a dteampaill? ²³Bíonn tú maíteach as an dlí ach an dtugann tú tarcaisne

do Dhia tríd an dlí a bhriseadh? ²⁴ Mar de réir an scríoptúir: “Is sibhse faoi deara ainm Dé a bheith á mhaslú i measc na ngintlithe.”

²⁵ Is tairbheach é an timpeallghearradh go deimhin má choimeádann tú an dlí, ach más duine thú a bhriseann an dlí is cuma do thimpeallghearradh a bheith ann nó as. ²⁶ Ar an taobh eile de, an fear nach bhfuil timpeallghearrtha ach a choimeádann reachtanna an dlí, nach n-áireofar é siúd nach bhfuil timpeallghearrtha mar dhuine atá? ²⁷ Go deimhin an té atá gan timpeallghearradh na colainne, má chomhlíonann sé an dlí tabharfaidh sé daorbhreith ortsa a bhíonn ag sárú an dlí d’ainneoin cód scríofa agus timpeallghearradh a bheith agat. ²⁸ Mar ní fíorGhiúdach an té atá ina Ghiúdach ar an taobh amuigh, ná ní fíorthimpeallghearradh an marc lasmuigh ar an gcolainn. ²⁹ Ní hea, ach is é is fíorGhiúdach ann an té atá ina Ghiúdach ina chroí istigh; agus is é is fíorthimpeallghearradh ann, timpeallghearradh an chroí nach sa litir ach sa spiorad atá. Ní ó dhaoine ach ó Dhia a fhaigheann a leithéid siúd moladh.

3 Cad é an buntáiste atá ag an nGiúdach mar sin? Nó cad é an tairbhe dó an timpeallghearradh? ² Tá tairbhe mhór ann ar gach slí. Ar an gcéad dul síos is faoi chúram na nGiúdach a cuireadh ráite Dé. ³ Má bhí féin cuid acu mídhílis, an gcuirfidh a mídhílseacht sin dílseacht Dé ar ceal? ⁴ Go deimhin ní chuirfidh. Caithfidh Dia a bheith fíor más fealltóir féin gach uile dhuine, de réir mar atá scríofa: “Ionas go bhfógrófaí fíor thú i do bhriathra agus go mbeadh an bua leat i do chúis.” ⁵ Ach má dhéanann ár gcuid urchóide fíréantacht Dé a léiriú, cad a déarfaimid? An bhfuil Dia éagórach má agráíonn sé a chuid feirge orainn? i dtéarmaí an duine atáim ag caint. ⁶ Níl ná éagórach, mar dá mbeadh conas a thabharfadh Dia breith ar an domhan? ⁷ Mar sin féin, má dhéanann mo chuid éithghise fírinne Dé a mhéadú agus cur lena glóir, cén fáth a dtugtar breith

pheacaigh fós orm? ⁸Mar an amhlaidh a “dhéanfaimis an t-olc chun go dtiocfadh an mhaith as”, teagasc a chasann daoine áirithe linn mar mhilleadh ar ár gclú. Is maith atá a ndaoradh tuillte acu siúd.

Tá Peaca ar Chách Uile

⁹Cad atá le rá mar sin? An fearr an bhail atá orainne ná mar atá orthusan? Ní fearr ar chor ar bith, mar chuireamar i leith Giúdach agus Gréagach cheana féin go bhfuil siad uile faoi smacht an pheaca ¹⁰de réir mar atá scríofa:

Níl oiread agus aon fhírén amháin fágtha;

¹¹Níl duine ann a bhfuil tuiscint aige
ná duine a bhfuil lorg aige ar Dhia.

¹²Tá siad uile imithe ar seachrán agus chun fáin le chéile.
Níl oiread agus aon duine amháin a dhéanann an mhaith.

¹³Tá a scornach mar a bheadh tuama ar leathadh;
caint chealgach a bhíonn ar a dteanga
agus nimh nathracha faoina mbeola,

¹⁴agus a mbéal lán d’eascainí agus de bhinb.

¹⁵Is lúfar a gcosa chun fuil a dhoirteadh.

¹⁶Eirleach agus ainnise atá ar an mbóthar a ghabhann siad,

¹⁷ach bóthar na síochaná ní aithnid dóibh,

¹⁸ná níl eagla Dé os comhair a súl.

¹⁹Mar is eol dúinn, gach a ndeir an dlí is leo sin atá faoi réir an dlí a deir sé é, chun go gcuirfí gach béal ina thost agus go mbeadh an domhan go léir freagrach do Dhia. ²⁰Mar ní fhíréanófar duine ar bith i bhfianaise Dé as an dlí a chomhlíonadh. Óir is aithne ar an bpeaca a thagann ón dlí.

Fíréantacht Dé á Nochtadh

²¹Anois, áfach, tá fíréantacht Dé arna nochtadh gan spleáchas leis an dlí ach go bhfuil an dlí agus na fáithe ina bhfianaise uirthi. ²²Trí chreideamh in Íosa Críost téann an fhíréantacht seo Dé i gcion ar an uile dhuine a bhfuil an creideamh aige. Níl aon dealú ann, ²³mar tá an peaca déanta acu uile agus iad uile in uireasa ghlóire Dé; ²⁴fíréanaítear in aisce lena ghrásta iad de bharr na fuascailte atá in Íosa Críost, ²⁵an té ar leag Dia amach dó a bheith in shás peacaí a ghlanadh lena chuid fola ach creideamh a bheith ann, chun fíréantacht Dé a thaispeáint agus a rá gur lig sé thairis le barr a fhoighne na seanpheacaí a bhí déanta; ²⁶agus lena thaispeáint san am i láthair chomh maith go bhfuil sé fíréanta ann féin agus go bhfíréanaíonn sé gach duine a bhfuil a chreideamh in Íosa aige.

Feidhm an Chreidimh

²⁷Cá bhfuil do chuid mórála, mar sin? Tá an doras dúnta uirthi. Agus cad é an saghas dlí a dhún an doras uirthi? Dlí na n-oibreacha an ea? Ní hea go deimhin, ach dlí an chreidimh. ²⁸Mar is é ár mbreith gur trí chreideamh a fhíréanaítear duine gan spleáchas d'oibreacha an dlí. ²⁹Nó an leis na Giúdaigh amháin Dia? Nach leis na págánaigh

chomh maith é? Go deimhin is leis na págánaigh chomh maith é, ³⁰mar níl ann ach an t-aon Dia amháin agus fíréanóidh sé an mhuintir thimpeallghearrtha mar gheall ar a greideamh agus an mhuintir gan timpeallghearradh trína greideamh chomh maith.

³¹An bhfuilimid ag cur an dlí ar neamhní leis an greideamh mar sin? Nílimid ar chor ar bith. Is ag daingniú an dlí atáimid.

Is mar gheall ar a Chreideamh a Fíréanaíodh Abrahám

4 Cad a déarfaimid, mar sin, faoi Abrahám, ár sinsear de réir na feola? ²Más mar gheall ar a ghníomhartha a fíréanaíodh Abrahám, tá cúis mhórála aige, ach ní i bhfianaise Dé é, ³mar cad é seo a deir an scríoptúr: “Chreid Abrahám Dia agus áiríodh é sin mar fhíréantacht aige.” ⁴Nuair a dhéanann duine píosa oibre ní mar aisce a áirítear a thuarastal ach mar cheart. ⁵An duine, áfach, nach ndéanann aon ní ach creidiúint sa té a fhíréanaíonn an t-éagraífeach, áirítear a chreideamh mar fhíréantacht aige. ⁶Ar an gcuma chéanna go díreach tráchtann Dáiví ar aoibhneas an duine ag a n-áiríonn Dia fíréantacht gan spleáchas do ghníomhartha:

⁷Is aoibhinn dóibh siúd ar maitheadh a gcionta dóibh agus ar clúdaíodh a bpeacaí.

⁸Is aoibhinn don duine nach gcuireann an Tiarna a pheaca ina leith.

Gan Spleáchas don Timpeallghearradh

⁹An do mhuintir an timpeallghearrtha an t-aoibhneas seo nó fós don mhuintir atá gan timpeallghearradh? Táimid a rá “gur áiríodh a chreideamh mar fhíréantacht ag

Abrahám”. ¹⁰ Ach conas a áiríodh? Tar éis a thimpeallghearrtha nó sular timpeallghearradh é? Ní tar éis a thimpeallghearrtha é ach roimhe sin, ¹¹ mar is amhlaidh a fuair sé comhartha an timpeallghearrtha mar shéala ar an bhfíréantacht a bhí aige de bharr a chreidimh sular timpeallghearradh é. Is sinsear é, mar sin, do na daoine neamhthimpeallghearrtha go léir a bhfuil creideamh acu agus ag a n-áirítear an fhíréantacht dá bharr; ¹² agus is sinsear chomh maith é don mhuintir atá timpeallghearrtha ach nach timpeallghearrtha amháin atá siad ach go leanann siad ina theanntasan lorg an chreidimh a bhí ag ár sinsear Abrahám sul ar timpeallghearradh é.

¹³ Ní mar gheall ar aon dlí a gealladh d’Abrahám ná dá shliocht go mbeadh sé ina oidhre ar an domhan ach mar gheall ar fhíréantacht chreidimh. ¹⁴ Mar, más iad na daoine atá i dtaobh leis an dlí is oidhrí, tá an creideamh gan bhrí agus an gealltanais gan éifeacht. ¹⁵ Go deimhin déanann an dlí fearg a chothú, mar an áit nach mbíonn dlí ní bhíonn briseadh dlí ann ach oiread. ¹⁶ Is ó chreideamh é dá bhrí sin, ionas go mbeadh an gealltanais le fáil saor in aisce, agus go mbeadh éifeacht aige do shliocht iomlán Abrahám, ní amháin don chuid sin atá i dtaobh leis an dlí ach fós don chuid atá i dtaobh le creideamh Abrahám, an té is athair dúinn go léir ¹⁷ de réir an scríoptúir: “Tá tú ceaptha agam i d’athair ar mhórán náisiún,” i bhfianaise an Dé ar chreid sé ann, an té a bheonn na mairbh agus a ghlaonn ar bith na nithe nach raibh ann.

Creideamh Abrahám agus Creideamh an Chríostaí

¹⁸ Agus gan aon ábhar dóchais aige, chreid sé go dóchasach go mbeadh sé ina athair ar mhórán náisiún de réir mar a bhí ráite: “Amhlaidh sin a bheidh do shíol.” ¹⁹ Níor

lagaigh ar a chreideamh ag machnamh dó ar a chorp spíonta féin – bhí sé ag tarraingt ar an gcéad – agus ar bhroinn mharbh Shará. ²⁰Ní raibh ceist ná amhras air mar gheall ar ghealltanas Dé; go deimhin is amhlaidh a neartaíodh ina chreideamh é agus thug sé glóir do Dhia ²¹mar go raibh sé lánchinnte de go bhféadfadh Dia a raibh geallta aige a chur i gcrích. ²²Sin é an fáth ar “áiríodh a chreideamh mar fhíréantacht aige”. ²³Agus ní ina thaobh sin amháin a scríobhadh na focail seo: “Áiríodh mar fhíréantacht aige é” ²⁴ach inár dtaobhna chomh maith. Mar áireofar mar fhíréantacht againne é, de bhrí go gcreidimid sa té a thóg ó mhairbh Íosa ár dTiarna, ²⁵a tugadh suas mar gheall ar ár gcionta agus a tógadh ó mhairbh i gcomhair ár bhfíreanaithe.

Tá ár Slánú in Áirithe Dúinn

5 Dá bhrí sin, ó táimid fíreanaithe ag an gcreideamh, tá síocháin againn le Dia trínár dTiarna Íosa Críost, ²mar is trídsean atá teacht againn le creideamh ar an ngrásta seo ina mairimid. Agus ábhar mórála dúinn is ea an dóchas go bhfuil glóir Dé i ndán dúinn. ³Agus ní amháin sin ach is ábhar mórála dúinn ár dtrioblóidí agus a fhios againn go dtagann foighne ón trioblóid, ⁴agus diongbháilteacht ón bhfoighne agus dóchas ón diongbháilteacht. ⁵Ní chliseann an dóchas seo orainn mar tá ár gcroí líonta de ghrá Dé tríd an Spiorad Naomh a tugadh dúinn. ⁶Nuair a bhíomar fós lag, fuair Críost bás i dtráth ar son drochdhaoine. ⁷Is ar éigean a gheobhadh fear bás ar son duine chóir féin – is ea, b’fhéidir go mbeadh sé de chroí aige bás a fháil ar son dea-dhuine. ⁸Ach cruthaíonn Dia an grá atá aige dúinn trí Chríost a fháil bháis ar ár son agus sinn fós inár bpeacaigh. ⁹Ó táimid fíreanaithe anois trína chuid fola, nach móide go mór go saorfar

sinn tríd ó fhearg Dé? ¹⁰ Agus má rinneadh athmhuintearas idir sinn agus Dia trí bhás a Mhic agus sinn inár naimhde dó, nach móide go mór anois agus an t-athmhuintearas déanta go saorfar sinn trína bheatha? ¹¹ Agus ní hé sin amháin é, ach táimid mórálach as Dia trínár dTiarna Íosa Críost, an té a ghnóthaigh an t-athmhuintearas sin anois dúinn.

Íosa agus Ádhamh

¹²Faoi mar a tháinig an peaca isteach sa saol trí aon duine amháin agus an bás isteach tríd an bpeaca, sa tslí sin leath an bás i measc cách uile de bhrí go ndearna cách uile an peaca. ¹³Bhí an peaca ar an saol, ar ndóigh, sular tugadh an dlí ach ní chuirtear an peaca sa chuntas mura mbíonn dlí ann. ¹⁴Mar sin féin bhí an bás i réim ó Ádhamh anuas go Maois fiú amháin dóibh siúd nach raibh ciontach i mbriseadh reachta ar nós Ádhaimh. Agus bhí Ádhamh ina shamhail ar an té úd a bhí le teacht.

¹⁵Ach ní hé an dála céanna ag an tabhartas agus ag an gcoir é. Mar, má fuair mórán bás de bharr choir an aon duine amháin, is fairsinge go mór do mhórán a bhí grásta Dé agus an tabhartas a dáileadh de dheonú an aon duine amháin, Íosa Críost. ¹⁶Agus ní hé an dála céanna ag an tabhartas agus ag an toradh a bhí ar pheaca an duine aonair é: tháinig breithiúnas an daortha as coir aonair, ach is as coireanna iomadúla a tháinig tabhartas an tsaortha. ¹⁷Más trí choir an aon duine amháin a tháinig an bás i réim tríd an aon duine amháin, is mó go mór ná sin a bheidh réimeas na beatha tríd an aon duine amháin Íosa Críost, acu siúd a fhaigheann flúirse den ghrásta agus de thabhartas na fíréantachta. ¹⁸Dá réir sin, faoi mar tugadh daorbhreith ar chách uile de dheasca choir an aon duine amháin, ar an gcuma chéanna tugadh saorbhreith na beatha ar chách uile de

bharr dheaghníomh an aon duine amháin. ¹⁹Faoi mar a rinneadh peacaigh de mhórán trí easumhlaíocht an aon duine amháin, ar an gcuma chéanna déanfar fíréin de mhórán trí umhlaíocht an aon duine amháin. ²⁰Agus tháinig an dlí isteach chun méadú ar an gcoir ach an áit ar mhéadaigh ar an bpeaca is mó fós a mhéadaigh ar an ngrásta, ²¹ionas, mar a tháinig an peaca i réim tríd an mbás, go dtiocfadh an grásta i réim tríd an bhfíréantacht chun na beatha síoraí trí Íosa Críost ár dTiarna.

An Baisteadh: Bás agus Aiséirí le Críost

6 Cad a déarfaimid mar sin? An leanfaimid den pheaca chun go méadódh ar an ngrásta? ²Nár lige Dia sin! Sinne a fuair bás mar leis an bpeaca, conas a mhairfimid fós ann? ³Nó an é nach dtuigeann sibh, gach duine againn a baisteadh in Íosa Críost, gur ina bhás a baisteadh é. ⁴Go deimhin comhadhlacadh sinn sa bhás leis tríd an mbaisteadh i dtreo go siúlóimisne freisin i mbeatha úrnua, faoi mar a tógadh Críost ó mhairbh trí ghlóir an Athar. ⁵Mar má táimid aontaithe leis trí mhacasamhail a bháis beimid aontaithe leis freisin trí mhacasamhail a aiséirí. ⁶Tá a fhios againn é seo, gur comhchéasadh ár seannádúr mar aon leis ar an gcrois d'fhonn ár gcolainn pheacúil a chur ó rath, i dtreo nach mbeimid ag seirbhís don pheaca níos mó. ⁷Mar an té atá tar éis bháis, tá sé saor ón bpeaca. ⁸Ach má fuaireamar bás mar aon le Críost, creidimid go mbeimid beo mar aon leis chomh maith. ⁹Tá a fhios againn ó tógadh Críost ó mhairbh nach bhfaighidh sé bás níos mó. Níl aon cheannas ag an mbás air feasta, ¹⁰mar an bás a fuair sé, ba bhás mar leis an bpeaca é, don aon uair amháin go deo, ach is beatha do

Dhia a bheatha feasta. ¹¹Ar an gcuma chéanná ní mór daoibhse a mheas gur daoine sibh chomh maith atá marbh don pheaca agus beo do Dhia in Íosa Críost.

Seirbhís don Fhíréantacht

¹²Dá réir sin, ná bíodh an peaca i réim in bhur gcolainn bhásmhar le go mbeadh sibh ag géilleadh dá hainmhianta. ¹³Agus ná tugaigí bhur mbaill bheatha suas don pheaca le bheith ina n-uirlisí urchóide ach, mar dhaoine a bheadh éiríthe beo ó mhairbh, déanaigí sibh féin a thabhairt suas do Dhia agus bíodh bhur mbaill bheatha ina n-uirlisí fíréantachta ag Dia. ¹⁴Mar ní bheidh aon tiarnas ag an bpeaca oraibh de bhrí nach faoin dlí atá sibh ach faoin ngrásta.

Tá na Fíréin Saor ó Chuing an Pheaca

¹⁵Cad é mar sin? An ndéanfaimid an peaca nuair nach faoin dlí atáimid ach faoi ghrásta? Nár lige Dia sin! ¹⁶Nach bhfuil a fhios agaibh, má thugann sibh sibh féin suas do dhuine chun umhlú dó mar sheirbhísigh, gur seirbhísigh sibh don mháistir sin a n-umhlaíonn sibh dó, cibé acu don pheaca chun báis, nó don umhlaíocht chun fíréantachta. ¹⁷Bhí sibh tráth ag seirbhís don pheaca, ach a bhuí le Dia, ghéill sibh ó chroí do riail an teagaisc ar cuireadh sibh faoina threoir, ¹⁸fuasclaíodh sibh ó chuing an pheaca agus chuaigh sibh faoi chuing na fíréantachta. ¹⁹De dheasca bhur laige nádúrtha – is i dtéarmaí daonna atáim ag labhairt anois – faoi mar a thug sibh suas bhur mbaill

bheatha tráth mar sclábhaithe don salachar agus don urchóid chun na hurchóide, tugaigí suas bhur mbaill anois mar sclábhaithe don fhíréantacht chun na naofachta.

²⁰Fad a bhí sibh in bhur sclábhaithe ag an bpeaca bhí sibh saor ón bhfíréantacht.

²¹Agus cad é an toradh a bhíodh agaibh an uair sin ar nithe ar náir libh anois iad? Mar is é an bás a ndeireadh siúd. ²²Anois, áfach, ó tá sibh fuascailte ón bpeaca agus dulta i seirbhís Dé, is i an naofacht atá mar thoradh agaibh agus is i an bheatha shíoraí a deireadh siúd. ²³Mar pá ón bpeaca is ea an bás, ach tabhartas ó Dhia is ea an bheatha shíoraí in Íosa Críost ár dTiarna.

Tá an Fíréan réidh leis an Dlí

7Nach bhfuil a fhios agaibh, a bhráithre – ag caint atáim le daoine atá eolach ar chúrsaí dlí – nach mbíonn duine faoi smacht an dlí ach fad is beo dó. ²An bhean phósta, cuir i gcás, bíonn sí ceangailte ag an dlí dá fear céile fad a mhaireann sé; ach má chailltear a fear bíonn sí saor ó dhlí a fir. ³Má ghabhann sí le fear eile, mar sin, fad is beo dá fear céile glaofar adhaltrach uirthi; ach má chailltear a fear bíonn sí saor ón dlí, sa tslí nach adhaltrach í má ghabhann sí leis an bhfear eile. ⁴Is é an dála céanna agaibhse é, a bhráithre; fuair sibh bás mar leis an dlí trí chorp Chríost, chun go ngabhfaidh sibh le fear céile eile, leis an té úd a tógadh ó mhairbh, agus gur do Dhia a thabharfaimis toradh. ⁵Mar fad a mhaireamar sa cholainn, bhíodh na hainmhianta peacúla úd a bhíonn á gcothú ag an dlí go gníomhach inár mbaill bheatha ag tabhairt toraidh don bhás. ⁶Anois, áfach, ó tá bás faighte againn ó thaobh an ní úd a bhí dár gcoinneáil i

ngéibheann, táimid fuascailte ón dlí chun seirbhís a dhéanamh faoi chóras nua an spioraid in ionad faoi sheanchóras an chóid scríofa.

An Dlí agus an Peaca

⁷Cad a déarfaimid mar sin? Gur peaca é an dlí? Ní hea ar chor ar bith. Mar sin féin ní chuirfinnse eolas ar an bpeaca murach an dlí. Ní thuigfinn cad is saint ann, ach gur dhúirt an dlí “ná santaigh”. ⁸Ach rug an peaca ar an bhfaill agus trí bhíthin na haithne sin d’oibrigh gach cineál saint ionam; mar in éagmais an dlí bíonn an peaca gan bhrí. ⁹Lá den saol, in éagmais an dlí, bhí mise beo; ach ar theacht don aithne, bheoigh an peaca ¹⁰agus fuair mise bás. An aithne úd a ceapadh le bheith ina cúis bheatha dom is ina cúis bháis a bhí sí, ¹¹mar gur rug an peaca ar an bhfaill agus trí bhíthin na haithne mheall agus mharaigh sé mé tríthi. ¹²Más ea, is rud naofa é an dlí agus is rud naofa í an aithne, rud cóir maith. ¹³An raibh rud maith ina chúis bháis dom, mar sin? Ní raibh ar chor ar bith, ach an peaca, i dtreo go mba léir gur peaca é dáiríre, bhain sé feidhm as rud maith chun bás a imirt orm; agus sa tslí sin trí bhíthin na haithne, go n-éireodh an peaca peacúil thar na bearta.

An Choimhlint Chráite

¹⁴Tá a fhios againn gur rud spioradálta é an dlí; táimse collaí, áfach, agus díolta leis an bpeaca. ¹⁵Go deimhin ní thuigim mo chuid iompair féin, mar ní hé an ní is áil liom a dhéanaim, ach an ní is fuath liom, is é a bhíonn ar siúl agam. ¹⁶Ach más é an ní nach áil

liom a dhéanaim aontaím dá réir go bhfuil an dlí go fónta. ¹⁷Go deimhin féin ní mise a chuireann an beart i gcrích feasta ach an peaca atá lonnaithe ionam. ¹⁸Tá a fhios agam nach aon ní ar fónamh atá lonnaithe ionam, is é sin le rá sa chuid chollaí díom, mar bíonn fonn an dea-ghnímh orm ach ní bhfaighim ionam é a chur i gcrích. ¹⁹An mhaith is áil liom ní dhéanaim í, ach an t-olc nach áil liom is é a dhéanaim.

²⁰Ach más é an ní nach áil liom a dhéanaim ní mise a chuireann i gcrích é feasta ach an peaca atá lonnaithe ionam. ²¹Aithním mar sin an prionsabal seo a bheith ann: nuair is áil liom an mhaith a dhéanamh is é an t-olc a bhíonn i mo ghaobhar.

²²Mar is aoibhinn liom dlí Dé i mo chroí istigh ²³ach tugaim dlí eile faoi deara i mo bhaill bheatha agus é i ngleic leis an dlí atá i m'aighe agus ag déanamh cime díom ag dlí an pheaca atá lonnaithe i mo bhaill. ²⁴Ó nach mise an díol trua! Cé a fhuasclóidh ón trú seo coirp mé? ²⁵A bhuí le Dia go bhfuasclófar mé trí Íosa Críost ár dTiarna. Má fhágtar fúm féin mé, mar sin, is amhlaidh a bhím ag fónamh do dhlí Dé le m'aighe agus ag fónamh do dhlí an pheaca le mo cholainn.

Tá Beatha an Fhíréin faoi Threoir an Spioraid

8Níl aon daorbhreith anois, mar sin, ar an muintir atá in Íosa Críost, ²mar tá dlí Spiorad na beatha in Íosa Críost tar éis tú a fhuascailt ó dhlí an pheaca agus an bháis. ³An ní nárbh fhéidir don dlí a dhéanamh mar gur fhág an cholainn gan feidhm é, rinne Dia é i dtaobh an pheaca nuair a sheol sé uaidh a Mhac féin i riocht colainne an pheaca, agus gur thug sé daorbhreith ar an bpeaca sa cholainn ⁴i dtreo go bhféadfaí dualgais an dlí a chomhlíonadh ionainn nuair nach faoi réir na colainne a mhairimid ach faoi réir an

Spioraid. ⁵Iad sin a mhaireann faoi réir na colainne is ar nithe collaí a bhíonn a n-aird, ach iad sin a mhaireann faoi réir an Spioraid is ar nithe spioradálta a bhíonn a n-airdsean.

⁶Gabhann an bás leis an meon collaí ach is beatha agus síocháin a ghabhann leis an meon spioradálta. ⁷Is namhaid do Dhia an meon collaí mar nach ngéilleann sé do dhlí Dé agus nach féidir dó é; ⁸agus na daoine, atá faoi réir na colainne ní féidir dóibh Dia a shásamh. ⁹Ní faoi réir na colainne atá sibhse, áfach, ach faoi réir an Spioraid más rud é go bhfuil Spiorad Dé lonnaithe ionaibh. Má tá duine gan Spiorad Chríost aige ní le Chríost é. ¹⁰Ach má tá Chríost ionaibh, más marbh féin bhur gcorp de bharr an pheaca, is beo bhur spiorad de bharr na fíréantachta. ¹¹Go deimhin má bhíonn Spiorad an té a thóg Chríost ó mhairbh lonnaithe ionaibh, déanfaidh an té sin a thóg Chríost ó mhairbh bhur gcorp básmhar a bheoú trína Spiorad atá lonnaithe ionaibh. ¹²Ar an ábhar sin, a bhráithre, níl aon cheangal ag an gcolainn orainn go mairfimis dá réir. ¹³Más faoi réir na colainne a mhaireann sibh tá an bás i ndán daoibh; ach má bhásaíonn sibh gníomhartha na colainne le cúnamh an Spioraid, mairfidh sibh beo.

Clann Dé

¹⁴Mar an mhuintir a mbíonn Spiorad Dé á dtreorú is clann ag Dia iad. ¹⁵Óir, an spiorad a fuair sibh ní spiorad na daoirse é chun eagla a chur oraibh athuair ach spiorad na clainne trína nglaoimid “Abba! Athair.” ¹⁶Dearbhaíonn an Spiorad féin dár spioradna gur clann Dé sinn; ¹⁷agus, más clann sinn, is oidhrí sinn chomh maith, oidhrí Dé agus

comhoidhrí le Críost, ós rud é go bhfuilimid páirteach leis ina pháis, le hionchas a bheith páirteach leis ina ghlóir chomh maith.

An Dúlra féin ag Súil le Fuascailt

¹⁸ Measaim nach fiú le háireamh pianta na huaire seo le hais na glóire atá le foilsíú dúinn. ¹⁹ Mar tá an dúlra féin ag tnúth go díocasach le foilsíú chlann Dé. ²⁰ Cuireadh an dúlra freisin ó rath, ní dá dheoin féin ach mar gheall ar an té úd a chuir ó rath é, ach i ndóchas; ²¹ mar fuasclófar an dúlra féin ó dhaoirse na truaillitheachta, chun saoirse ghlórmhar chlann Dé. ²² Is eol dúinn go ráibh an chruthaíocht go léir le chéile go dtí anois ag cneadach le tinneas mar a bheadh sí ar a leaba luí seoil.

Ár nDóchas Féin

²³ Agus ní hé an dúlra amháin atá amhlaidh ach sinne féin chomh maith; cé go bhfuil céadtorthaí an Spioraid againn cheana féin, táimidne ag cneadach freisin inár gcroí istigh agus sinn ag feitheamh le go ndéanfar clann dinn, agus go mbeidh ár gcorp fuascailte. ²⁴ Le dóchas a slánaíodh sinn. Ach an dóchas a fheictear ní dóchas é feasta, mar conas a bheadh duine ag tnúth le rud a bheadh ina fhianaise? ²⁵ Ach ó táimidne ag súil le rud nach bhfeicimid táimid ag feitheamh go foighneach. ²⁶ Ar an gcuma chéanna tagann an Spiorad i gcabhair orainn inár laige. Mar ní eol dúinn conas an ghuí féin a dhéanamh mar is cóir ach déanann an Spiorad idirghuí ar ár son le hosnaí nach féidir a

chur i bhfocail, ²⁷ agus an té úd a chiorann na croíthe, tuigean sé cad is áil leis an Spiorad agus gur de réir toil Dé a dhéanann sé achainí ar son na naomh.

²⁸ Tá a fhios againn chomh maith go gcomhoibríonn Dia san uile ní leo siúd a bhfuil grá acu dó agus a bhfuil glaoite aige orthu de réir a chomhairle. ²⁹ Mar na daoine a thogh sé roimh ré, cheap sé ó thús iad le bheith ina macasamhla dá Mhac féin sa tslí go mbeadh seisean ina chéadghin ar mhórán bráithre. ³⁰ Agus na daoine a bhí ceaptha ó thus aige is iad sin a ghlaoigh sé; agus na daoine a bhí glaoite aige is iad sin a d'fhíránaigh sé, agus na daoine a bhí fírénaithe aige, is iad sin a ghlóirigh sé.

Iomann Molta Ghrá Dé

³¹ Cad a déarfaimid faoin méid sin, más ea? Má tá Dia ar ár dtaobh, cé atá inár gcoinne? ³² Nuair nár lig sé uaidh a mhac féin ach é a thabhairt suas ar mhaithe linne go léir, cén fáth nach mbronnfaidh sé gach grásta eile orainn ina theannta chomh maith? ³³ Agus cé a dhéanfaidh lucht tofa Dé a chúisiú? ³⁴ Nuair atá Dia dár saoradh, cé a dhéanfaidh ár ndaoradh? An é Críost a dhéanfaidh é, an té a fuair bás agus a tógadh ó mhairbh, atá fós ar dheis Dé agus atá ag idirghuí ar ár son? ³⁵ Cé a scarfaidh ó ghrá Chríost sinn? Trioblóid an ea? nó cruatan, nó gearleanúint, nó gorta, nó nochtacht, nó guais, nó an claíomh féin? ³⁶ Mar atá scríofa:

“Ar do shonsa táimid dár mbású ar feadh an lae;
táimid dár meas mar chaoirigh atá réidh lena gcoscairt.”

³⁷ Ach sna cúrsaí seo go léir, beirimid an bua go caithréimeach tríd an té úd a thug grá dúinn. ³⁸ Mar táim cinnte dearfa de nach bhféadfaidh bás ná beatha, aingil ná prionsaí ná

cumhachtaí, nithe atá ann anois ná nithe atá le teacht, ³⁹ an domhan thuas ná an domhan thíos, ná dúil chruthaithe ar bith eile sinn a scaradh ó ghrá Dé atá in Íosa Críost ár dTiarna.

Pribhléidí Iosrael

9Táim ag insint na fírinne i gCríost, agus tá mo choincias á dhearbhu dom sa Spiorad Naomh, nach aon bhréag dom a rá ² go bhfuil dólás mór orm agus arraing gan staonadh i mo chroí. ³Níor mhiste liom bheith faoi mhallacht agus dealaithe ó Chríost ar son bhráithre mo chine féin, de réir na colainne. ⁴Iosraelaigh is ea iad; is leosan bheith ina gclann Dé; is leo an ghlóir, na conarthaí, an reacht, an liotúirge agus na gealltanais; ⁵is leo na patarcaí, agus is díobh an Críost de réir na colainne – an té atá ina Dhia ar an uile ní, moladh go deo leis. Amen.

Dílse Dé

⁶Ní amhlaidh atá teipthe ar bhriathar Dé, mar ní Iosraelach an uile dhuine de shliocht Iosrael, ⁷ná ní clann Abrahám iad uile toisc gur dá shliocht iad. Ní hea sin, ach mar a deir an scríoptúr: “Is trí Íosác a ainmneofar sliocht duit.” ⁸Is é sin le rá, ní hiad clann na feola atá ina gclann Dé; ní áirítear ina shliocht dó ach an chlann a rugadh de réir an ghealltanais. ⁹Mar is iad seo focail an ghealltanais: “Tiocfaidh mé um an dtaca seo arís agus beidh mac ag Sára.” ¹⁰Agus ní hé sin amháin é ach i gcás Ribeacá freisin: ghabh sise clann ó aon fhear amháin, ónár sinsear Íosác, ¹¹ach sular rugadh iad agus sula raibh

aon ní olc maith déanta fós acu, ¹²dúradh léi: “Beidh an sinsear ag seirbhís don sóisear,” ionas go mbeadh beartas roghnaithe Dé buan agus nach ag brath ar ghníomhartha daoine a bheadh sé ach ar an té a ghlaonn, ¹³de réir mar atá scríofa: “Thugas grá do Iacób, agus fuath d’Éasau.”

Ní Dhéanann Dia Éagóir ar aon Duine

¹⁴Cad a déarfaimid mar sin? Go bhfuil éagóir ag baint le Dia, an ea? ¹⁵Ní hea ar chor ar bith, mar féach cad a dúirt sé le Maois: “Déanfaidh mé trócaire ar mo rogha duine agus déanfaidh mé trua don duine is rogha liom chomh maith.” ¹⁶Ní rud é, mar sin, atá ag brath ar thoil an duine ná ar a chuid iarrachtaí ach ar thrócaire Dé. ¹⁷Arís sa scríoptúr deir sé le Forann: “Is chuige seo go díreach a d’ardaigh mé thú chun feidhm a bhaint asat le mo chumhacht a thaispeáint agus m’ainm a fhógairt ar fud an domhain go léir.”

¹⁸Dá réir sin déanann sé trócaire ar an duine is rogha leis agus cruann sé an croí ina rogha duine chomh maith. ¹⁹Déarfaidh tú liom, ní foláir: “Cad é an gearán atá aige ar dhaoine, más ea, mar cé a fhéadfaidh cur in aghaidh a thola?” ²⁰Airiú, cé hé tusa, a dhuine, le bheith tagarthach le Dia? An ndéarfaidh an pota leis an bpotadóir: “Cad ab áil leat mé a dhéanamh mar seo?” ²¹An amhlaidh nach bhfuil d’údarás ag an gcriadóir ar an gcré áras chun onóra agus áras chun neamhonóra a dhéanamh den chnapán céanna?

²²Agus, nuair ab áil le Dia a chuid feirge a thaispeáint agus a chuid cumhachta a léiriú, má chuir sé suas go fada foighneach leis na hárais a bhí ina ndíol feirge agus iad ar bhealach a mbasctha, ²³d’fhonn saibhreas a ghlóire a léiriú do na hárais a bhí ina ndíol

trócaire agus a bhí ullamh ó thús aige le haghaidh na glóire sin? ²⁴Mar is sinne a ghlaoiigh sé ní as measc na nGiúdach amháin ach as measc na gintlithe chomh maith.

An Tuar Faoin Tairngreacht

²⁵Mar a deir sé i Leabhar Hóisé:

“Glaofaidh mé ‘mo phobal féin’ ar phobal nach liom,
 Agus ‘mo mhuirín’ uirthi siúd nach muirneach liom,
²⁶Agus san áit a ndúradh leo: Ní aon phobal liomsa sibh,
 Glaofar clann Dé bheo orthu ansiúd.”

²⁷Agus fógraíonn Íseáia faoi Iosrael: “Bíodh clann Iosrael chomh líonmhar le gaineamh na trá, ní shlánófar ach a bhfuíoll, ²⁸mar go nglanfaidh an Tiarna an scór leis an tír go hachomair agus go cinnte.” ²⁹Agus mar a thairngir Íseáia: “Ach gur fhág Tiarna na slua slíocht againn bheimis ar nós Shodom agus ar chuma Ghomorá.”

³⁰Cad a déarfaimid mar sin? An méid seo: na gintlithe nach raibh aon tóir ar fhíréantacht acu, bhain siad amach í, an fhíréantacht a thagann ó chreideamh. ³¹Iosrael, áfach, a bhí ag tóraíocht dlí fíréantachta, níor tháinig siad suas leis an dlí sin. ³²Agus cad é an fáth? De bhrí nach ar chreideamh a bhí siad ag brath ach ar ghníomhartha. Bhuaill siad a gcos faoin gceap tuisle ³³mar atá scríofa: “Feach, tá ceap tuisle agus carraig oibhéime á leagan agam i Síón; ach an té a chreideann ann, ní bheidh díomá air.”

Níor Thuig na Giúdaigh Fíréantacht Dé

10Go deimhin, a bhráithre, is é mian mo chroí é agus mo ghuí chun Dé orthu go slánófaí iad. ²Tugaim fianaise orthu go bhfuil díograis acu do Dhia ach nach díograis dea-eolais é. ³Mar nuair nár aithin siad fíréantacht Dé ach iad ag iarraidh a bhfíréantacht féin a bhunú, níor ghéill siad d'fhíréantacht Dé. ⁴Mar is é Críost buaic an dlí chun fíréantachta don uile dhuine a chreideann ann.

D'fhógair Maois é seo Fadó

⁵Is é a scríobhann Maois faoin bhfíréantacht a thagann ón dlí: “An té a choimhlfionann í, mairfidh sé inti.” ⁶Ach is é a deir an fhíréantacht a thagann ó chreideamh: Ná habair leat féin: “Cé a rachaidh suas ar neamh?” (is é sin le rá chun Críost a thabhairt anuas); ⁷nó: “Cé a rachaidh síos sa duibheagán?” (is é sin le rá chun Críost a thabhairt aníos ó mhairbh). ⁸Ach cad a deir sé? “Tá an briathar i ngar duit, i do bhéal agus i do chroí” (is é sin le rá briathar an chreidimh atáimidne a fhógairt). ⁹Mar má adhmaíonn tú ó do bhéal gurb é Íosa an Tiarna agus má chreideann tú ó do chroí gur thóg Dia ó mbairbh é, slánófar thú. ¹⁰Is sa chroí a bhíonn an creideamh a fhíréanaíonn agus sa bhéal a bhíonn an admháil a shlánaíonn. ¹¹Agus deir an scríoptúr: “Gach aon duine a chreideann ann ní bheidh díomá air.” ¹²Mar níl aon dealú idir Giúdach agus Gréagach mar is é an t-aon Tiarna amháin atá orthu go léir agus caitheann sé go flaithiúil lena nglaoon air, ¹³“mar gach aon duine a ghlaofaidh ar ainm an Tiarna, slánófar é.”

Níl aon Leithscéal ag Iosrael

¹⁴ Ach conas a ghlaofaidís ar an té nár chreid siad ann? Agus conas a chreidfidís sa te nár chuala siad trácht air? Agus conas a chloisfidís trácht air gan duine á fhógairt dóibh?

¹⁵ Agus conas a dhéanfadh daoine é a fhógairt mura gcuirtear amach iad chuige sin? Mar atá scríofa: “Nach álainn iad cosa lucht fógartha an dea-scéil.”

¹⁶ Ach ní gach aon duine a ghéill don dea-scéal, de réir mar a deir Íseáia: “A Thiarna, cé a chreid ár dteagasc?” ¹⁷ Is ó theagasc a thagann an creideamh, mar sin, agus is trí sheanmóireacht Chríost a thagann an teagasc féin. ¹⁸ Ach ceist agam: An é nár chuala siad an scéala? Chuala go deimhin mar “chuaigh a nglór amach ar fud an domhain go léir agus a mbriathra go himill na cruinne.”

¹⁹ Ceist eile agam: An amhlaidh nár thuig Iosrael an scéal? Ar an gcéad ásc dúirt Maois:

“Cuirfidh mé in éad sibh le dream nach pobal agus cuirfidh mé i bhfeirg sibh le cine gan chiall.”

²⁰ Agus téann Íseáia chomh fada lena rá:

“An mhuintir nach raibh do mo lorg, is iad a fuair mé.

Agus an mhuintir nach raibh do m’fhiafraí, is dóibh a d’fhoilsigh mé mé féin.”

²¹ Ach is é a deir sé faoi Iosrael: “Shíneas mo lámha ar feadh an lae chun pobail atá easumhal ceandána.”

An Fuíoll Dílis

11 Ceist agam mar sin: An bhfuil Dia tar éis a phobal féin a shéanadh? Níl ar chor ar bith. Nach Iosraelach mé féin de shliocht Abrahám agus de threibh Bhiniáimin?

²Níor shéan Dia an pobal a bhí aitheanta aige ó thus mar a phobal féin. An é nach eol daoibh cad é a deir an scríoptúr sa trácht úd ag Éilias agus clann Iosrael á gcásamh aige le Dia: ³“A Thiarna, mharaigh siad do chuid fáithe, leag siad d’altóirí ar lár, níor fágadh ach mé féin agus tá siad ar thóir m’anama.” ⁴Agus cad é an freagra a thug Dia air?

“Choimeád mé dom féin seacht míle fear nár fheac a nglúin do Bhál.” ⁵Is é an dála céanna é san am i láthair: tá fuíoll ann agus iad tofa trí ghrásta. ⁶Agus más trí ghrásta a toghadh iad ní de bharr oibreacha é, mar dá mba ea níor ghrásta an grásta a thuilleadh.

⁷Cad a thagann de sin? Tá, an ní a raibh clann Iosrael ar a thóir, ní fhuair siad é; ach an mhuintir thofa, fuair siad agus cruadh an chuid eile, ⁸mar atá scríofa: “Dhall Dia an aigne iontu: d’fhág sé a súile gan radharc agus a gcluasa gan éisteacht go dtí an lá inniu féin.”

⁹Agus deir Dáiví freisin: “Go raibh a bhféasta ina ghaiste dóibh agus ina líon, ina cheap tuisle agus ina shás pionóis dóibh. ¹⁰Go ndalltar a súile chun nach mbeadh radharc acu, agus coinnigh a ndroim ar cromadh de shíor.”

Téarnamh Iosrael

¹¹Ceist eile agam: An é tuisle a dtreascartha a baineadh as na Giúdaigh? Ní hea ar chor ar bith; ach ba chúis slánaithe do na gintlithe a gcoir ar shlí go mbeadh cúis éada ag

na Giúdaigh leo. ¹²Má ba rath ar an domhan a gcoir agus má ba rath ar na gintlithe a meath, nach mó go mór an rath a bheidh ann nuair a thiofaidh a líon iomlán isteach. ¹³Agus tá rud le rá agam libhse, a ghintlithe: Sa mhéid gurb aspal na gintlithe mé, is ag méadú m'fheidhmeannais a bheidh mé ¹⁴le mo chine féin a spreagadh chun iomaíochta agus cuid éigin acu a shlánú. ¹⁵Mar, má tugadh an domhan chun athmhuintearais trína gcaitheamh amach, cad a thiofaidh dá nglacadh ar ais ach beatha ó mhairbh?

Pobal Tofa Dé is ea Iosrael i gcónaí

¹⁶Más naofa céadtoradh an taois, ní taise don chnapán ar fad é; agus más naofa fréamh an chrainn, ní taise do na craobhacha é. ¹⁷Agus má scoitheadh féin cuid de na craobhacha den chrann olóige agus má nódaíodh thusa, an ológ fhiáin, ina n-áit sa tslí go bhfuil tú páirteach anois i sú na holóige, ¹⁸ná bí á mhaíomh sin ar na craobhacha scoite. Ach má tá maíomh le déanamh agat, bí ag maíomh nach tusa atá ag iompar na fréimhe ach gurb í an fhréamh atá do d'iomparsa.

¹⁹Déarfaidh tú liom ar ndóigh: “Is ea, ach scoitheadh craobhacha den chrann chun mise a nódu ann.” ²⁰Tá go maith, ach is mar gheall ar easpa creidimh a scoitheadh iad agus is é do chreideamh atá do do choimeádsas suas. Ná bíodh aon éirí in airde ort, dá bhrí sin, ach eagla. ²¹Más rud é nár lig Dia leis na craobhacha dúchais ní ligfidh sé leatsa ach oiread. ²²Tabhair do d'aire cineáltas Dé agus a dhéine: a dhéine a bhí sé orthu siúd a thit ar lár agus a chineáltacht atá Dia leatsa – ma leanann tú faoina chineáltas: ach mura leanann, gearrfar thusa anuas chomh maith. ²³Agus iad siúd, má shéanann siad a ndíchreideamh, nódfar sa chrann arís iad, mar tá sé ar chumas Dé iad a nódu ar ais ann.

²⁴ Má gearradh tusa den ológ fhiáin ba dhúchas duit is gur nódaíodh in aghaidh nádúir san fhíorológ tú, nach móide go mór go nádófar na craobhacha dúchais ar ais ina n-ológ dhílis féin?

Slánófar Iosrael go hIomlán

²⁵ Le heagla go mbeadh rómheas agaibh ar bhur gcuid gaoise féin ní áil liom gan fios na rúndiamhaire seo a bheith agaibh, a bhráithre: Tá cruas croí tagtha ar chuid d'Iosrael, nó go mbeidh iomlán na ngintlithe tagtha isteach ²⁶ agus, mar sin, slánófar Iosrael ar fad de réir mar atá scríofa:

“Tiocfaidh an fuascailteoir as Síón;
ruaigfidh sé an éagraífeacht as Iacób.

²⁷ Agus seo é an conradh a dhéanfaidh mé leo
nuair a thógfaidh mé a bpeacaí chun siúil.”

²⁸ Maidir leis an dea-scéal, is naimhde iad do Dhia – rud a théann chun sochair daoibhse; ach maidir leis an toghadh is ionúin leis iad mar gheall ar na patarcaí, ²⁹ mar ní cúis aiféala choíche do Dhia a thíolacthaí ná an rogha a bhíonn déanta aige.

³⁰ Bhí sibhse tráth easumhal do Dhia ach tá trócaire déanta anois oraibh trína n-easumhlaíochtsan. ³¹ Is é an dála céanna acu siúd é: tá siadsan éirithe easumhal anois nuair atá trócaire déanta oraibhse chun go ndéanfaí trócaire orthu chomh maith. ³² Mar chuir Dia an uile dhuine i ngeibheann san easumhlaíocht d'fhonn trócaire a dhéanamh orthu uile.

Iomann Molta Dé

³³Cad é doimhneas ollmhaitheasaí agus eagna agus eolas Dé! Nach do-thuigthe atá a bhreithiúnais agus nach dorianta atá a bhealaí! ³⁴“Cé a thuig aigne an Tiarna? Nó cé a bhí riamh ina chomhairleoir aige?” ³⁵Nó “Cé a thug rud riamh dó go bhfaighidh sé a chúiteamh?” ³⁶Mar is uaidhsean agus trídsean agus dósan gach uile ní dá bhfuil ann. Glóir go deo leis. Amen.

Fíoradhradh Dé

12 Ar an ábhar sin, a bhráithre, táim á iarraidh oraibh as ucht trócaire Dé, bhur gcoirp a thoirbhirt ina n-íobairt bheo naofa thaitneamhach do Dhia; sin é bhur n-adhradh spioradálta. ²Ná leanaigí patrún an tsaoil seo ach cuirigí malairt meoin oraibh féin trí athnuachan aigne ar shlí go n-aithneodh sibh cad é is toil le Dia, cad é atá maith agus taitneamhach agus foirfe.

Is Bail den aon Chorp Sibh

³De bhrí an ghrásta a tugadh dom, is é a deirim leis an uile dhuine agaibh gan meas thar ceart a bheith ag aon duine air féin ach é féin a mheas go cothrom de réir tomhas an chreidimh a roinn Dia leis. ⁴Faoi mar atá mórán ball san aon chorp amháin againn agus gan an cúram céanna ar aon bhall díobh, ⁵is é an dála céanna againn féin é: dá

líonmhaire atáimid is aon chorp amháin sinn i gCríost agus gach duine againn ina mbaill dá chéile.

⁶Na tíolachtaí atá againn tá siad éagsúil le chéile de réir an ghrásta a tugadh dúinn. Mar sin, an té a fuair bua na fáistine déanadh sé fáistine de réir an chreidimh. ⁷An té a fuair bua freastail, déanadh sé freastal: bíodh an múinteoir ag múineadh ⁸ agus an comhairleoir ag comhairliú; bíodh an t-almsoír go fial, an fear ceannais go dúthrachtach agus an té a thugann lámh chúnta go gealgháireach.

Grá Bráthar

⁹Bíodh bhur ngrá saor ón gcur i gcéill; bíodh fuath agaibh don olc agus cloígí leis an maith. ¹⁰Bíodh grá bráthar agaibh dá chéile agus tugaigí tús urraime dá chéile; ¹¹bígí dúthrachtach gan leisce, ar lasadh leis an Spiorad, agus ag seirbhís don Tiarna. ¹²Bígí suairc le dóchas, seasmhach faoi thrioblóid, ag guí gan staonadh, ¹³ ag tabhairt riar a gcáis do na naoimh, agus ag cleachtadh na féile.

¹⁴Beannaigí bhur ngéarleantóirí – is ea, bíodh an bheannacht agaibh dóibh in áit na mallachta. ¹⁵Bígí lúcháireach le lucht na lúcháire agus dobrónach le lucht an dobróin. ¹⁶Bígí báúil le cách agus in ionad a bheith ardnósach déanaigí caidreamh leis na daoine ísle. Ná héirigí teann as bhur gcuid gaoise féin. ¹⁷Ná himrígí cor in aghaidh an chaim ar aon duine ach an rud uasal a bheith mar aidhm agaibh os comhair an tsaoil. ¹⁸Más féidir é, chomh fada le bhur ndícheall, mairigí go síochánta le cách uile. ¹⁹Agus, a mhuintir na páirte, ná hagraigí díoltas ar dhuine ar bith; fágaigí an agairt faoi fhearg Dé de réir mar atá scríofa: “Fúmsa an díoltas,” a deir an Tiarna, “mise a chúiteoidh.” ²⁰Ach “má bhíonn

ocras ar do namhaid tabhairse rud le hithe dó, agus má bhíonn tart air tabhair dó rud le hól. Má dhéanann tú amhlaidh beidh tú ag carnadh aibhleoga tine ar a cheann”.²¹ Ná faigheadh an t-olc an lámh uachtair ort ach faighse an lámh uachtair ar an olc leis an maith.

Géilleadh don Údarás Saolta

13 Bíodh gach duine géilliúil do na húdaráis atá os a chionn, mar níl údarás ar bith ann ach ó Dhia; agus na húdaráis atá ann is é Dia a cheap iad.² Aon duine, mar sin, a chuireann in aghaidh an údaráis, is in aghaidh ordú Dé a bhíonn sé ag cur, agus na daoine a chuireann ina aghaidh sin tarraingeoidh siad daorbhreith orthu féin.³ Ní don dea-ghníomh is baol na rialtóirí ach don drochghníomh. An áil leat gan eagla fhear an údaráis a bheith ort? Más áil déan an mhaith agus beidh moladh agat uaidh⁴ mar is seirbhíseach Dé é ar mhaithe leat. Ach más é an t-olc a dhéanann tú, bíodh a eagla ort mar ní gan ábhar a bhíonn an claíomh á iompar aige: is seirbhíseach Dé é chun díoltas a agairt le díbheirg ar an té a dhéanann an t-olc.⁵ Ar an ábhar sin is éigean géilleadh don údarás agus ní le heagla na díbheirge amháin é ach ar mhaithe leis an gcoinsias chomh maith.⁶ Is ar an ábhar céanna a íocann sibh cánacha; feidhmeannaigh Dé is ea na bailitheoirí agus caitheann siad a ndúthracht ar an obair seo.⁷ Íocaigí do chách a bhfuil dlite dó, mar sin: an cháin d’fhear na cánach agus an dleacht d’fhear na dleachta, urraim don té is díol urraime agus ómós don té is díol ómóis.

An Grá

⁸Ná bíodh fiacha ar bith ag aon duine oraibh ach amháin fiacha an ghrá a thabhairt dá chéile. Mar an té a thugann grá dá chomharsa tá an dlí comhlíonta aige. ⁹Na haitheanta “ná déan drúise,” “ná déan marú,” “ná déan goid,” “ná santaigh,” agus aon aithne eile dá bhfuil ann, tá coimriú déanta orthu go léir san abairt seo: “Gráigh do chomharsa mar thú féin.” ¹⁰Ní dhéanann an grá aon olc ar an gcomharsa, agus, dá bhrí sin, is é an grá comhlíonadh an dlí.

Clann an tSolais

¹¹Agus de bhrí go dtuigeann sibh an uair atá ann, is mithid daoibh dúiseacht as bhur gcodladh, mar is gaire dúinn ár slánú anois ná nuair a ghlacamar leis an gcreideamh. ¹²Tá sé i bhfad amach san oíche agus ní fada uainn an lá. Caithimis oibreacha an dorchadais uainn, mar sin, agus cuirimis orainn cathéide an tsolais. ¹³Mairimis go béasach mar dhaoine atá faoi sholas an lae, gan ragairne gan meisce, gan striapachas gan drúise, gan achrann gan éad. ¹⁴Agus cuirigí oraibh an Tiarna Íosa Críost mar éide agus ná bígí ag déanamh cúraim den cholainn d’fhonn a hainmhianta a shásamh.

Comhthuiscint idir an Láidir agus an Lag

14 Bíodh glacadh agaibh leis an duine atá lag sa chreideamh gan dul ag conspóid leis faoina thuairimí. ²Creideann duine amháin nach miste dó gach sórt bia a ithe,

ach an duine atá lag sa chreideamh ní itheann sé ach glasraí. ³ An duine a itheann, ná bíodh drochmheas aige ar an duine nach n-itheann; agus an duine nach n-itheann, ná bíodh sé ag tabhairt breithe ar an duine a itheann, mar go bhfuil glactha ag Dia leis siúd.

⁴ Agus cé hé tusa chun breith a thabhairt ar sheirbhíseach duine eile? Seasann sé nó titeann sé i láthair a mháistir féin. Agus is seasamh a dhéanfaidh sé mar tá sé ar chumas an Tiarna é a choimeád ina sheasamh. ⁵ Bíonn duine ann agus is rogha leis lá seachas a chéile; duine eile agus is mar a chéile leis gach aon lá. Bíodh gach duine socair faoin gceist ina aigne féin. ⁶ An fear a dhéanann lá áirithe a chomóradh, is chun onóra Dé a dhéanann sé é. Agus an fear a chaitheann cineál áirithe bia is chun onóra Dé a chaitheann sé é agus is do Dhia a altaíonn sé. Agus an fear a staonann ó bhia áirithe is chun onóra Dé a staonann sé uaidh, agus is do Dhia a altaíonn seisean chomh maith.

⁷ Ní dó féin a mhaireann aon duine againn ná ní dó féin a fhaigheann sé bás. ⁸ Má mhairimid beo is don Tiarna a mhairimid, agus más bás a fhaighimid is don Tiarna a fhaighimid bás chomh maith. Cibé acu beo nó marbh dúinn, mar sin, is leis an Tiarna sinn. ⁹ Mar is chuige seo a fuair Críost bás agus a d'éirigh beo: chun go mbeadh tiarnas ar bheo agus ar mhairbh araon aige. ¹⁰ Tusa, más ea, cad ab áil leat ag tabhairt breithe ar do bhráthair? Nó tusa, cad ab áil leat drochmheas a bheith ar do bhráthair agat? Mar caithfidh go léir seasamh os comhair suí breithiúnais Dé, ¹¹ mar tá scríofa: “Dar mo bheo,” a deir an Tiarna, “ach go bhfeacfar gach glúin os mo chomhair agus déanfaidh gach teanga admháil do Dhia.” ¹² Dá réir sin tabharfaidh gach duine dínn cuntas air féin do Dhia.

Gan Scannal a Thabhairt don Chomharsa

¹³Éirimis as bheith ag tabhairt breithe ar a chéile feasta más ea agus ina ionad sin cuirigí an méid seo romhaibh: gan ceap tuisle ná titime a chur sa bhealach ar bhráthair. ¹⁴Is eol dom agus táim deimhin de sa Tiarna Íosa nach neamhghlan ní ar bith ann féin; ach má chreideann duine go bhfuil rud neamhghlan is neamhghlan dó sin é. ¹⁵Má bhíonn an bia a chaitheann tusa ag goilliúint ar bhráthair leat, níl tú ag maireachtáil feasta de réir an ghrá. An duine a bhfuair Críost bás ar a shon ná mill é leis an mbia a chaitheann tú. ¹⁶Agus ná tarraingítear míchlú ar an maith seo agaibh, ¹⁷mar ní cúrsaí ite agus óil é ríocht Dé ach fíréantacht agus síocháin agus lúcháir sa Spiorad Naomh. ¹⁸An té a dhéanann seirbhís do Chríost ar an gcuma sin bíonn gean air ag Dia agus gnaoi air ag daoine.

¹⁹Bíodh tóir againn dá réir sin ar an tsíocháin a chothú agus ar bheith ag treisiú le chéile. ²⁰Ná cuirse obair Dé ar ceal mar gheall ar chúrsaí bia. Tá gach cineál bia glan ann féin ach is olc an mhaise é don duine a mbíonn a n-itheann sé ina chúis tuisle do dhuine eile. ²¹Séard ab fhearr a dhéanamh gan feoil a ithe ná fíon a ól ná gníomh ar bith a dhéanamh a bheadh ina chúis tuisle (nó scannail nó laige) do bhráthair. ²²An creideamh atá agat bíodh sé ina threoir duit féin i bhfianaise Dé. Is méanar don duine nach mbíonn ceist ná amhras air faoin rud a mbíonn a aigne socair air. ²³An duine, áfach, a chaitheann bia agus é idir dhá chomhairle, bíonn sé siúd ciontach toisc nach ó chreideamh é; mar is peaca gach ní nach ó chreideamh.

Leas na Comharsan

15 Sinne atá láidir ní mór dúinn cur suas le laigí na bhfann agus gan bheith ar mhaithe linn féin ²ach gach duine againn ar mhaithe leis an gcomharsa d’fhonn é a neartú. ³Ní ar mhaithe leis féin a bhí Críost ach mar atá scríofa: “Is ormsa a thit aithisí na ndaoine a bhí do d’aithisiú.”

⁴Gach ar scríobhadh fadó is dár dteagascna a scríobhadh é chun go mbeadh an fhoighne agus an sólas atá le fáil sa scríoptúr ina n-ábhar dóchais againn.

⁵Go dtuga Dia na foighne agus an tsóláis daoibhse a bheith báúil le chéile de réir mheon Chríost Íosa ⁶ar shlí go mbeidh sibh d’aontoil agus d’aonghuth ag moladh Dé agus Athair ár dTiarna Íosa Críost.

Aontacht na gCríostaithe

⁷Bíodh glacadh agaibh le chéile, mar sin, mar a ghlac Críost libh féin chun glóire Dé. ⁸Is é atáim a rá gur ar son fírinne Dé a tháinig Críost ag freastal ar lucht an timpeallghearrtha chun na gealltanais a tugadh do na patrarcaí a dhaingniú ⁹agus san am céanna chun go dtabharfadh na gintlithe glóir do Dhia ar son a thrócaire, mar atá scríofa:

“Molfaidh mé thú dá bhrí sin i measc na náisiún,
agus canfaidh mé do d’ainm le duan.”

¹⁰Agus deirtear in áit eile:

“Déanaigí gairdeachas, a náisiúna, mar aon lena phobal féin.”

¹¹ Agus in áit eile fós:

“Molaigí an Tiarna, a náisiúna uile agus móradh na pobail go léir é.”

¹² Agus arís, deir Íseáia:

“Eascróidh fréamh de chuid Ieise, an té a éireoidh chun na náisiún a rialú. As siúd a bheidh a muinín acu.”

¹³ Go ndéana Dia an dóchais sibh a líonadh den áthas agus den tsíocháin uile sa chreideamh ar shlí go mbeidh raidhse den dóchas agaibh trí chumhacht an Spioraid Naomh.

Misean Phóil

¹⁴ I dtaca libhse, a bhráithre liom, táim féin cinnte go bhfuil sibh lán de dhea-chroí agus go bhfuil fuílleach eolais den uile shórt agaibh agus gur féidir libh comhairle a thabhairt dá chéile. ¹⁵ Is é fáth a bhfuilim ag scríobh chugaibh – agus mé dian go maith oraibh anseo agus ansiúd – chun bhur gcuimhne a mhúscailt, agus táim á dhéanamh mar gheall ar an ngrásta a fuair mé ó Dhia, ¹⁶ bheith i mo mhinistir ag Íosa Críost chun na gintlithe agus dea-scéal Dé mar chúram sagartúil orm chun go mbeadh na gintlithe ina n-íobairt thaitneamhach dó agus iad coisricthe ag an Spiorad Naomh.

¹⁷ Is ábhar mórtais dom, dá bhrí sin, a bhfuil déanta agam do Dhia in Íosa Críost. ¹⁸ Ní leomhfaidh mé a lua ach a bhfuil déanta ag Críost tríom chun na gintlithe a thabhairt faoina réir le briathar agus le gníomh, ¹⁹ le neart comharthaí agus éachtaí agus le

cumhacht an Spioraid Naoimh. Dá réir sin tá dea-scéal Chríost craobhscaoilte go forleathan agam ó Iarúsailéim amach agus mórthimpeall chomh fada le hIlliriocum.

²⁰Bhí sé ina phrionsabal agam gan an dea-scéal a fhógairt áit ar bith ach an áit nach raibh trácht ar ainm Íosa cheana, le heagla go mbeinn ag tógáil ar bhonn a bhí leagtha ag duine eile, ²¹ach déanamh mar atá scríofa:

“Iad siúd nach bhfuair scéala air, feicfidh siad é agus iad siúd nár chuala trácht air tuigfidh siad.”

Bear túchán Phóil

²²Sin é an fáth a raibh bac chomh minic sin orm teacht chugaibh. ²³Ach ós rud é nach bhfuil a thuilleadh slí chun oibre sna críocha seo agam, agus go bhfuilim le blianta fada ag tnúth le dul ar chuairt chugaibh, ²⁴nuair a bheidh mé ag dul chun na Spáinne, tá súil agam go bhfeicfidh mé sibh agus mé ar mo bhealach anonn, agus go ndéanfaidh sibhse mé a thionlacan ar aghaidh ann, tar éis dom tamall aoibhnis a thabhairt in bhur gcuideachta ar dtús. ²⁵I láthair na huaire, áfach, táim ag dul go Iarúsailéim le cabhair do na naoimh. ²⁶Thograigh an Mhacadóin agus Acháia bailiúchán airgid a dhéanamh i gcomhair a bhfuil de bhochtáin ar na naoimh in Iarúsailéim. ²⁷Ach má tá go ndearna siad, is iad féin atá faoi chomaoin acusan. Mar, má fuair na gintlithe a gcion de mhaoin spioradálta na nGiúdach, ba chóir dóibh fónamh dóibhsean lena maoin shaolta.

²⁸Chomh luath agus a bheidh an gnó seo curtha i gcrích agam, agus an fáltas seo seachadta slán faoi shéala dóibh, cuirfidh mé chun siúil bhur mbealachsa go dtí an

Spáinn ²⁹ agus tá a fhios agam go mbeidh flúirse de bheannachtaí Chríost agam daoibh ar mo theacht dom chugaibh.

³⁰Táim á iarraidh d'achainí oraibh, a bhráithre, trínár dTiarna Íosa Críost agus trí ghrá an Spioraid Naoimh, cuidiú liom sa choimhlint atá romham le hurnaithe a dhéanamh chun Dé ar mo shon, ³¹go dtiocfaidh mé slán ó dhíchreidmhigh Iúdáia agus go mbeidh na naoimh lánsásta le mo chabhair do Iarúsailéim; ³²agus le toil Dé tiocfaidh mé chugaibh faoi lúcháir agus ligfidh mé mo scíth in bhur measc. ³³Dia na síochána libh go léir. Amen.

Beannachtaí Éagsúla

16Fágaim cúram ár siúrach Féibé oraibh. Feidhmeannach san eaglais i gCeinchré is ea í. ²Fáiltígí roimpi ar son an Tiarna mar is dual do na naoimh agus cuidigí léi in aon ní a mbeidh gá aici libh: mar is iomaí duine ar sheas sí leis agus liom féin chomh maith. ³Beannaígí do mo chomhoibrithe in Íosa Críost, do Phriosca agus d'Acula, ⁴a chuir a gceann i mbaol ar son m'anamasa; agus ní mise amháin atá buíoch díobh ach eaglaisí uile na ngintlithe chomh maith. ⁵Beannaígí freisin don eaglais ina dteachsan. Beannaígí do mo chara ionúin, Eapaenatas, an chéad duine san Áise a ghabh le Críost. ⁶Beannaígí do Mháire, bean a shaothraigh go dian in bhur measc. ⁷Beannaígí d'Andronacas agus do Iúinias, comhthírigh agus comhchimí liom féin, a bhfuil iomrá orthu i measc na n-aspal agus a bhí i gCríost romhamsa. ⁸Beannaígí d'Aimpliatas, mo chara ionúin sa Tiarna. ⁹Beannaígí d'Urbán ár gcomhoibrí i seirbhís Chríost, agus do mo chara ionúin Stáchas. ¹⁰Beannaígí don Chríostaí tofa úd, Apallaes, agus do

theaghlach Airiostobúlas. ¹¹Beannaígí do mo chomhthíreach, Héaróidión, agus dá bhfuil de Chríostaithe i dteaghlach Nairciseas. ¹²Beannaígí do Thrufaena agus do Thrufósa, beirt atá ag saothrú ar son an Tiarna. Beannaígí do Pheirsis ionúin, bean a shaothraigh go dian ar son an Tiarna. ¹³Beannaígí do Rúfas atá tofa sa Tiarna, agus dá mháthair, bean ar máthair domsa leis í. ¹⁴Beannaígí d’Aisincriteam, d’Fhleagón, do Heirméas, do Phatrobás, do Hearmás, agus do na bhráithre ina dteannta; ¹⁵d’Fhiolólagas, do Iúilia, do Néireas agus dá dheirfiúr; d’Olumpás, agus do na naoimh go léir ina dteannta. ¹⁶Beannaígí dá chéile le póg naofa. Cuireann eaglaisí uile Chríost a mbeannacht chugaibh.

Rabhadh

¹⁷Achainím oraibh, a bhráithre, súil a choimeád orthu sin a adhnann achrainn agus a dhéanann deacrachtaí in éadan an teagaisc a múineadh daoibh. Seachnaígí iad, ¹⁸mar ní do Chríost ár dTiarna atá a leithéidí sin ag fónamh ach dá gcaos féin agus meallann siad croí na neamhurchóideach lena gcuid bladair agus plámáis. ¹⁹Rud eile, tá a fhios ag an saol a dhílseacht atá sibh, agus is mé atá ríméadach asaibh. Mar sin féin ba mhaith liom sibh a bheith eolgaiseach ar an maith agus dall ar an olc. ²⁰Agus déanfaidh Dia na síochána Sátan a bhrú faoi bhur gcosa gan mhoill. Grásta ár dTiarna Íosa Críost go raibh agaibh.

Beannachtaí Breise

²¹Cuireann mo chomhoibrí, Tiomóid, a bheannacht chugaibh, agus mo chomhthírigh, Lúicias agus Iasón agus Sóspatras. ²²Agus cuirimse, Teirt, an té a scríobh síos an litir seo, mo bheannacht chugaibh sa Tiarna chomh maith. ²³Beannacht chugáibh ó Gháias, fear an tí seo atá ina dhea-thíosach don eaglais go léir; beannacht ó Earastas, cisteoir na cathrach, agus ón mbráthair Cuartas. (²⁴Grásta ár dTiarna Íosa Críost go raibh agaibh go léir.)

Moladh go deo le Dia

²⁵Moladh leis an té úd atá in ann sibh a dhaingniú de réir an dea-scéil a chraobhscaoilimse, agus an fhorógra faoi Íosa Críost, an dea-scéal ina bhfoilsítear an rúndiamhair a bhí folaithe ar feadh na gcianta ²⁶ach atá nochta anois agus curtha in iúl, ar ordú an Dé shíoraí le cabhair scríbhinní na bhfáithe, do na náisiúin uile d'fhonn iad a thabhairt chun géillsine an chreidimh.

²⁷Moladh le Dia, an t-aon Dia eagnaí, trí Íosa Críost le saol na saol. Amen.

